

[Svend Haugaard]

ændre ved den lovgivning, som har virket så kort, som tilfældet er her.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Der er ikke skolepligt i Danmark, men undervisningspligt, og det har vi også fået konstateret før nu i dag.

Kristeligt folkeparti betragter folkeskolen som et tilbud til forældrene til opfyldelse af denne undervisningspligt, og vi ønsker at understrege forældrenes indflydelse på og ansvar for skolen. Derfor er vi da også glade for, at vi i den nye skolelov fik forældrenes indflydelse og ansvar placeret.

Vi er enige med centrum-demokraterne i, at der skal bestilles noget i skolen, at der skal stilles krav til eleverne, og at det skal være en ret at få lov til at tilegne sig kundskaber. Men vi kan nu ikke tro, det vil være nogen fordel, at det skulle være undervisningsudvalget, der skulle bedømme eller bestemme, hvad der skulle stå i læseplanerne. Vi kan bare tænke på, hvilke skiftende undervisningsudvalg der må være.

Vi er positive over for tanken om, at undervisning og prøver skal passe sammen, men det må være noget, som vi må løse i fællesskab, også med dem, der står bag folkeskoleloven.

Vi ønsker ikke realeksamen genindført. Vi synes, at det, vi har fået nu, er godt og rigtigt, at det er muligt at modtage undervisning på forskellige niveauer i de enkelte fag og så gå op til en prøve, og vi ser altså gerne, at denne prøve svarer til niveauet.

Vi kan ikke medvirke til at nedsætte den undervisningspligtige alder. Det skulle der nok have stået i stedet for skolepligt. Derimod vil vi gerne have, at tilbuddet om at komme i børnehaveklasse rettes til alle børn, men det må absolut være frivilligt, om man vil gøre brug af tilbuddet.

Så vil jeg lige sige om formålsparagraffen, at jeg ved godt, hvad hr. Erhard Jakobsen mener, men er der noget, man ikke skal ønske sig, er det en holdningsløs skole. Der må være holdning i en skole, men det betyder ikke, at den skal være ensidig.

Endelig vil jeg godt lige stille et spørgsmål til CD. Ønsker centrum-demokraterne skolepligt i Danmark? Og ønsker man, at skolen skal være samfundets, og at samfundet skal bestemme, hvad der skal læres i skolen? Så

kan kristeligt folkeparti ikke være med; jeg synes, at det da snarere kommer til at virke som en socialistisk skole.

Alfred Hansen (DR):

Skoleloven, som blev vedtaget for en 2-3 år siden, er politikernes værk. Det er en bemyndigelseslov, som giver ministeren til enhver tid rige muligheder for at fortolke loven, som nu ministeren ønsker, men ansvaret ligger hos de partier, som har stemt for skoleloven.

I den forbindelse vil jeg gerne sige, at jeg føler, det er særdeles uretfærdigt at angribe lærerne for det, der sker i skolen, hvis der i skolen sker noget, som man ikke ønsker. De er nu engang nødt til at undervise ud fra skolelovens indhold. Men kan angribe skoleloven, man kan angribe læreruddannelsesloven for ikke at uddanne lærerne til at røgte deres hverv godt nok, man kan angribe de ansættende myndigheder for, at de ansætter forkerte lærere, men alle disse tre muligheder er politikernes sag, og det er op til politikerne eventuelt at ændre såvel skolelov og læreruddannelseslov som de kriterier, hvorefter de ansættende myndigheder ansætter lærere. Men jeg vil fraråde, at man fortsætter med en hetz mod de lærere, som ud over landet forsøger at lappe på de svagheder, de skavanker, der også er uden for skolens porte.

Med hensyn til forslaget, som det foreligger her, vil jeg godt knytte kommentarer specielt til pkt. 1, nemlig formålsparagraffen. Jeg kan vældig godt være med indtil første punktum, nemlig at folkeskolens opgave – her vil jeg gerne have føjet ind »bl. a.« – er at bibringe eleverne kundskaber og færdigheder. Men jeg har svært ved at acceptere det sidste punktum i pkt. 1, nemlig: »Skolen skal såvel i undervisningen som i sin øvrige virksomhed undgå at påvirke børnenes holdning til kontroversielle samfundsspørgsmål.«

I det øjeblik man vedtager en sådan lov, tror jeg det vil medføre vældige diskussioner om, hvornår der er tale om kontroversielle samfundsspørgsmål. Det, der er kontroversielt for den ene, er ikke nødvendigvis kontroversielt for den anden og omvendt.

Hvis man vedtager et sådant forslag, har man dermed erkendt, at der i øjeblikket finder påvirkning af børnenes holdning sted, og det vil jeg ikke acceptere. Jeg vil da i grun-